

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Repræsentantskab og lignende Selskabsorganer. Det Vederlag, der er Tale om, gælder saavel de faste Vederlag — det vil som Regel være de Vederlag, der er fastsat i Vedtægterne — som saadanne Vederlag, der udbetales i Form af Tantième, Gratiale o. lign. Forslagets Regel gaar ud paa, at de Vederlag, der udbetales til de nævnte Personer, ikke maa overstige Gennemsnittet af de Vederlagsbeløb, der for de 3 sidste Aar før Krigens Udbrud har været tillagt de paagældende Stillinger. Ogsaa i § 6 er Synspunktet altsaa det, at der skal være Adgang til at give et normalt Vederlag, det vil sige et Vederlag, der svarer til de Beløb, der er udbetalt i 3 normale Driftsaar. Det er endvidere fastsat, at der altid skal kunne udbetales indtil 2 000 Kr. aarligt til hvert Medlem. Har et Selskab ikke de 3 krævede Sammenligningsaar, bestemmes det, at der som Vederlag højst maa udbetales et Beløb af indtil 2 000 Kr. aarlig til hvert Medlem af de paagældende Selskabsorganer.

De her nævnte Bestemmelser vil, forekommer det mig, vist i det store og hele ramme det rigtige, men saafremt Lovens Regel i enkelte Tilfælde maatte føre til, at et Selskab afskæres fra at honorere et Arbejde eller en Indsats efter Fortjeneste, er der aabnet Adgang for Handelsministeren til efter derom indgivet Ansøgning at foretage Afvigelser fra Paragraffens Regel, og jeg vil gerne i denne Forbindelse understrege, at det selvsagt ikke er Tanken at foretage en ubillig Nedskæring af tidligere fastsatte Vederlag, der ikke kan siges at være af urimelig Størrelse.

Endelig skal jeg nævne, at Lovforslagets Bestemmelser om Udbyttebegrænsning ikke finder Anvendelse paa de Regnskaber, der foreligger vedtaget ved endelig Generalforsamlingsbeslutning forud for Lovforslagets Fremsættelsesdato. Saafremt et Selskab derfor allerede har deklareret Udbytte ved endelig Generalforsamlingsbeslutning, vil der ikke blive gjort noget Indgreb heri, men Selskabet vil være undergivet Loven i næste Omgang, for saa vidt Selskabets følgende Regnskabsaar udløber inden 1. Juli 1942.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Fløtkjær: Det Forslag til Lov om Udbyttebegrænsning, som den højtærede

Minister for Handel, Industri og Søfart har forelagt for det høje Ting, har faaet en overordentlig gunstig Modtagelse, ikke alene i det andet høje Ting, men stort set ogsaa i den samlede Presse, og der er vel Grund til at formode, at ogsaa Landstinget vil stille sig velvilligt over for det.

Lovforslaget bygger videre paa Loven af 30. Maj f. A., men man har tilføjet nogle Ændringer, som skulde gøre Loven mere smidig og bevirke, at den især paa eet Omraade vækker mindre Anstød, nemlig med Hensyn til Tantième til Virksomhedernes Funktionærer og Ledere. Det er vel kun rimeligt, at der finder en Ændring Sted paa dette Omraade, idet der er adskillige Mennesker, hvis Lønssystem er bygget mere eller mindre op paa et Tilskud i Form af Tantième. Om denne Form for Lønningsmetode er der jo delte Meninger; der er sikkert mange Funktionærer, som vilde sætte Pris paa en mere stabil Lønningsform, men det ligger uden for denne Lovs Rammer.

Selve Lovforslagets Kærnepunkt, Selskabernes Konsolidering, opretholdes ogsaa, og naar man har Begivenhederne fra sidste Krig i Erindring, hvor der var en Række Tilfælde, hvis Spor skræmmer, maa det i høj Grad betragtes som nødvendigt, nyttigt og til Gavn for Samfundet i dets Helhed, at Lovens Hovedformaal, Virksomhedernes Konsolidering, bevares.

Med Bemærkning om, at det er bedre at forebygge end helbrede, skal jeg da paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Elmquist: Det foreliggende Lovforslag er jo en Forlængelse eller Fornyelse af Loven af 30. Maj 1940. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg vilde ønske, den højtærede Handelsminister var kommet med dette Lovforslag saa tidligt, at der ikke havde været dette Interregnum, i hvilket nogle Selskaber har kunnet deklarerer, hvad de vilde. Jeg har det Indtryk, at det ikke er Handelsministerens Skyld, denne Forsinkelse er forekommet, saa jeg skal ikke bebrejde den højtærede Handelsminister det, men noget uheldigt er det. Den højtærede Handelsminister siger nok, at det virker næste Aar, men forhaabentlig har vi Fred næste Aar, og saa er det jo et Spørgsmaal, om man skal bevare Loven. Det kan ogsaa siges, at fordi nogle Selskaber har tjent store Overskud i 1940 og derfor har kunnet udbetale et stort Udbytte i Aar, er det ikke sikkert, de tjener et stort Overskud i 1941. Derved har de opnaaet en Favør i dette